

Een nieuw verhaal

Dit is het verslag van de transformatie van een plein in Amsterdam-West: van een zogenaamde *no-go area* naar een bruisend buurtplein. Deze verandering is gerealiseerd zonder dat daarbij één baksteen is verplaatst. Het geplaagde plein veranderde omdat bewoners het een nieuwe inhoud gaven, de omgeving werd opnieuw 'geprogrammeerd'. Het plein kreeg een naam – het Jan Majjenplein – een nieuw verhaal en een nieuwe 'betekenis'.

Door middel van snelle, goedkope, *low-tech* ingrepen werd het proces in gang gezet. Deze 'speldeprikken' in de stedelijke omgeving veroorzaakten positieve energie en verbeterden de leefbaarheid in de wijk. De methode staat bekend als *urban acupuncture* van de Braziliaanse architect Jaime Lerner. Deze ongecompliceerde en effectieve aanpak bleek een cruciaal onderdeel van deze stedelijke herontwikkeling in Amsterdam-West. Hieronder volgt het persoonlijk verslag van deze verandering.

De Achterkant: Baarsjes Beeldentuin

Ondanks de problemen aan de voorkant opende het *Utopia!* verder de poorten. Ook de achterkant van het gebouw werd 'ontsloten' door z.o.m. de jaarlijkse beeldentuin die het JMC organiseerde in de braakliggende achtertuin. Deze binnentuin, gelegen tussen het plein en de Jan Evertsenstraat, was een onbekende groene zone in een dichtbevolkt stadsdeel maar het was eveneens verwaarloosd: een niemandsland.

De tuin werd opgeruimd, omgedoopt tot stadstuin en opengesteld voor het publiek tijdens evenementen. Doelstelling hierbij was het gebouw voor de wijk te openen en de bewoners bewust te maken van het verscholen groen in dit stadsdeel.

De woningcorporatie was op zoek naar een maatschappelijke rol voor het gebouw, het JMC was van mening dat een openbare stadstuin deze maatschappelijke functie zou kunnen vervullen, mits duurzaam beheerd. De corporatie ging akkoord met dit experiment en gaf toestemming de achtertuin tijdelijk voor het publiek open te stellen.

Tijdens de *JuniKunstMaand 2007* werd de achtertuin voor de eerste keer geopend als "Baarsjes Beeldentuin" waar plaatselijke kunstenaars hun werk in de openlucht tentoonstelden. In 2008 was de tuin onderdeel van een Geheime Tuinenroute, een wandeling langs alle binnentuinen waar de Baarsjes zo rijk aan is.

De doorgang naar de achtertuin loopt via de hoofdingang in het hart van het gebouw, via een soort Rijksmuseumdoorgang werd de achtertuin bereikbaar. Tezamen met evenementen op het plein aan de voorkant en de exposities binnen, opende het oude schoolgebouw zijn 'hart' voor de buurt.

Epiloog

Een nieuwe betekenis

De anti-kraak fase is voorbij, *Gebouw Utopia!* gaat een nieuwe tijdperk in, vanaf 2011 wordt de begane grond in gebruik genomen door de Meester-opleiding Theater- en Mode-coupeurs, een duurzame, voorlopige eindbestemming.

Na vijf jaar is de transformatie volbracht, de plinten zijn weer ‘ingevuld’ en het Jan Maijenplein heeft een nieuwe betekenis gekregen.

Inhoudsopgave

Proloog

Een nieuw verhaal
pagina 2

Hoofdstuk 1

De transformatie van een plein – Stedelijke herontwikkeling
in de Jan Maijenbuurt, Amsterdam-West
pagina 5

Hoofdstuk 2

Plein zonder naam
pagina 7

Hoofdstuk 3

Een klassiek plein: een school, een kerk, een kroeg, een huis
pagina 11

Hoofdstuk 4

De Kroeg: “Gebouwen Spreken”
pagina 14

Hoofdstuk 5

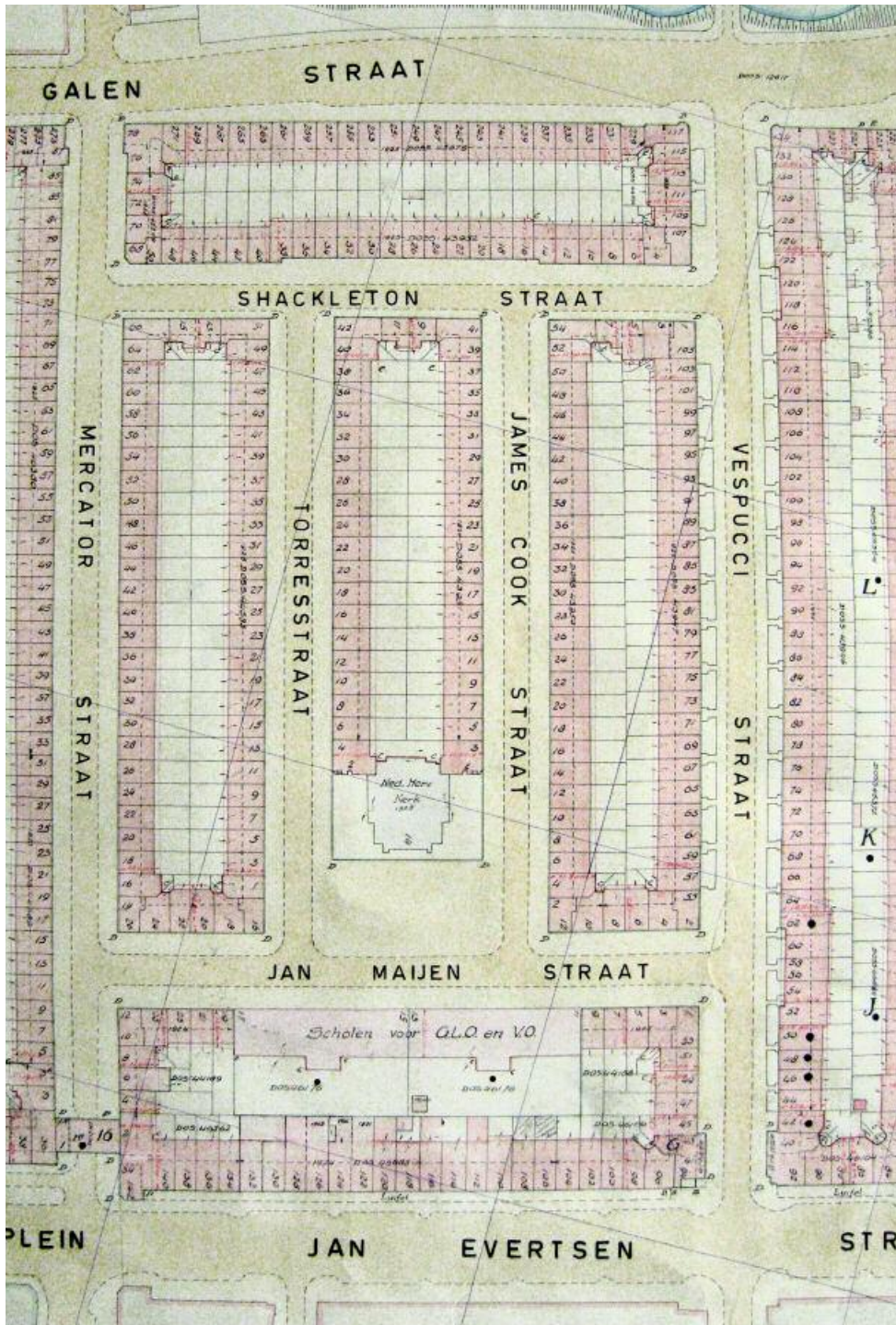
De Kerk: De dominee
pagina 18

Hoofdstuk 6

De School: *Gebouw Utopia!*
pagina 21

Epiloog

Een nieuwe betekenis
pagina 24

Hoofdstuk 6

De School: *Gebouw Utopia!*

In 2006 vertrok het ROC uit het oude schoolgebouw aan het plein. De begane grond was in gebruik voor inburgerings- en taalcursussen. De 1e en 2e verdieping deden dienst als studentenhuysvesting.

De begane grond bestaat uit 8 klaslokalen en 2 gymnastieklokalen, gelegen aan een lange gang. Toen het vrij kwam wilde de woningcorporatie er ook studentenwoningen van maken. In dat geval zou de begane grond voor eens en voor altijd de publieke functie verliezen. Een groep buurtbewoners richtte de Stichting Jan Maijen Collectief (JMC) op voor het behoud van de publieke functie van de plint.

Uit de statuten: De Stichting Jan MaijenCollectief (JMC) heeft ten doel duurzame bedrijvigheid, leefbaarheid en samenhang in de Jan Maijenbuurt te Amsterdam, te bevorderen door middel van het behoud van de publieke functie van de begane grond van de voormalige Mercatorschool aan het Jan Maijenplein en een dynamische en innovatieve exploitatie van deze ruimte.

Het JMC presenteerde een anti-kraak businessplan en slaagde erin de woningcorporatie ervan te overtuigen dat de publieke functie van het gebouw behouden diende te worden. Een bruikleenovereenkomst voor onbepaalde tijd werd afgesloten en creatieve buurt-ondernemers betrokken het gebouw.

Het naamloze gebouw kreeg de naam *Gebouw Utopia!*: broedplaats voor urbanisme, architectuur, kunst & vormgeving. Architecten, vormgevers en ontwerpers namen hun intrek en een van de gymnastieklokalen kreeg de functie van 'buurthuiskamer' waar de buurt terecht kon voor vergaderingen, repetities, recepties, denksessies etc. De plaatselijke Voedselbank van De Baarsjes organiseerde er hun jaarlijkse Kerstdiner, tijdens het jaarlijkse kunstevenement *JuniKunstMaand* deed het dienst als buurtgalerie en de Jeruzalemkerk gebruikte de zaal als zondagse kinderopvang. *Gebouw Utopia!* werd een multifunctionele ruimte en de oude school opende opnieuw de deuren voor de buurt.

De bewoners van de plint kregen de opdracht de ruimte goed en zorgvuldig te beheren en voor de ramen schemerlampen of andere verlichting te plaatsen en deze ook 's nachts aan te laten voor een "huiselijke" uitstraling op het plein. Deze simpele *low-tech* ingreep verbeterde de leefbaarheid op het plein omdat duidelijk was dat nu ook de zuidzijde van het plein bewoond was (*urban acupuncture*).

De Voorkant: “hangen in het portiek”

Maar bij de hoofdingang aan de voorkant van het gebouw was het pleit nog niet beslecht. Sinds het blowverbod op het aangrenzende Mercatorplein van kracht was maakte de jeugd steeds vaker gebruik van de omringende pleinen. Zo ook het Jan Majienplein, de monumentale ingang / portiek middenin het schoolgebouw bleek een ideale hangplek. De buurt begon te klagen en er werd veel vergaderd over mosquitos, straatcoaches en toezichtcameras terwijl simpele oplossingen als goede verlichting, goed sluitende deuren en een schone en hele omgeving nauwelijks aan bod kwamen. Waarom niet? Enkele verklaringen.

‘Corporatieve disfunctionaliteit’ en de openbare ruimte

De etages waar de studenten wonen vallen onder de verantwoordelijkheid van de afdeling ‘Studentenhuisvesting’, de begane grond wordt beheerd door de afdeling ‘Bedrijfs-onroerendgoed (BOG)’. De gemeenschappelijke ingang viel onder de verantwoordelijkheid van beide afdelingen maar in de praktijk betekende het dat niemand verantwoordelijk was voor het ‘portiek’. Net als de achtertuin was het portiek een ruimte in het gebouw waar niemand binnen de corporatie verantwoordelijk voor was: een niemandsland. Hangjongeren eigenden zich deze ruimte toe, om te schuilen tijdens de kou, om joints te draaien of whisky te drinken.

Gezien de anti-kraakstatus van de begane grond was het beleid van de afdeling BOG “geen uitgaven”. Het portiek verloederde, kapotte lampen werden niet vervangen, ingetrapt deuren traag hersteld, ruitjes bleven gebroken. Dit alles vanwege onduidelijkheid over het beheer van het portiek, een portiek met een centrale positie op het plein.

‘Organisatorische disfunctionaliteit’ van de woningcorporatie stond een duurzame oplossing in de weg. Dit had directe gevolgen voor de aangrenzende openbare ruimte, het plein en de buurt. Ondanks goede voornemens in jaarverslagen over sociale verantwoordelijkheid werd geen acht geslagen op de belanghebbende rol van een corporatie in het onderhouden en beheren van de openbare ruimte.

Denkfout: ‘boven verschansen’

Een tweede oorzaak van dit probleem in de openbare ruimte lag in de verbouwing van het pand enige jaren daarvoor. Uit veiligheidsoogpunt was besloten om op de hoger gelegen etages zware deuren te plaatsen zodat de studentenwoningen goed beschermd en onbereikbaar waren voor ongenode gasten. In de praktijk betekent dit dat de bewoners zich boven achter hun zware deuren verschansen en zich niet bekommeren om de gemeenschappelijke ruimte beneden. Voor hen is de hoofdingang een transit-zone die zo snel mogelijk doorkruist moet worden, het onveilige portiek is een lastige hobbel op weg naar de veilige verdiepingen erboven. Niemand is ‘eigenaar’ van het probleem beneden met alle gevolgen van dien voor de openbare ruimte en leefbaarheid op het plein.

Het plein voor de Jeruzalemkerk anno 2005

De dominee blogt:

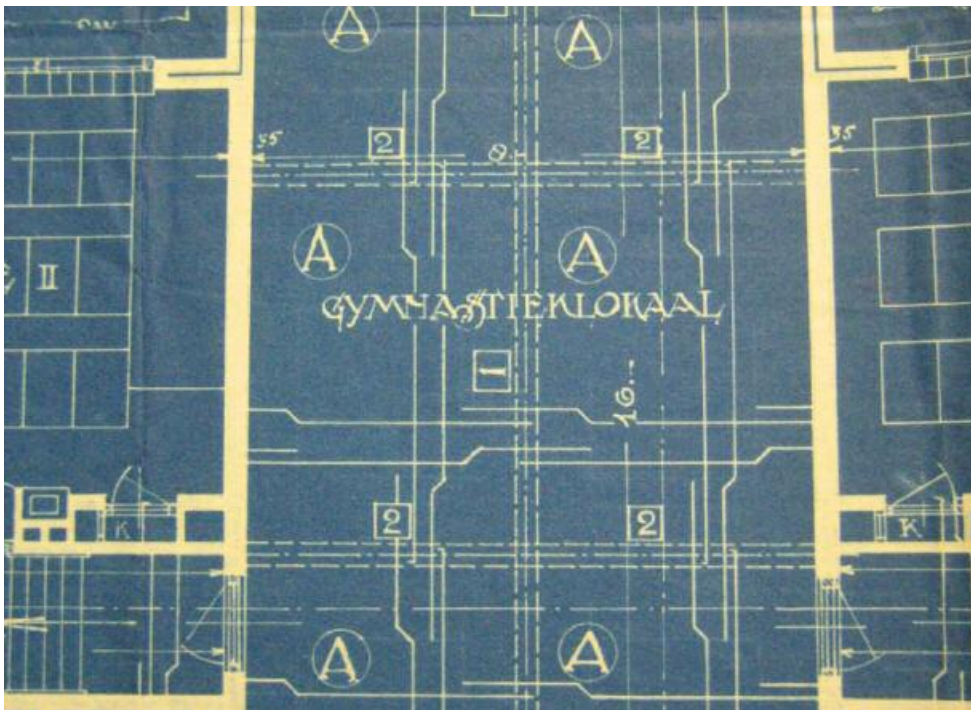

[...] Op zondagavond 8 juni stond er om kwart over acht een grote groep mensen voor de deur van de kerk. En toen het eenmaal half-negen was, bleek de benedenverdieping van de kerk vrijwel geheel gevuld te zijn (met naar schatting 280 bezoekers). Het concert bestond uit een prachtig a-capella stuk van Mendelsohn, gevolgd door twee mooie harpstukken door Mirjam Rietberg, een vioolsonate van Telemann door Peter Brunt en als afsluiting het schitterende strijksextet van Johannes Brahms. Voor dit stuk was Liza Ferschtman de primarius, maar ze had haar vader, cellist Dmitri Ferschtman en vier andere strijkers uitgenodigd mee te toen. Wat hebben die prachtig, gepassioneerd gespeeld! Het werd al met al een prachtige avond, die werd beloond met een donderend applaus.

Iedereen was het er van harte over eens, dat de acoustiek in de kerk geweldig is en dat de atmosfeer tijdens zo'n concert heel bijzonder is [...] Buiten op de het plein zei een buurtbewoner: ik ben de kerk heel erg dankbaar voor dit prachtige geschenk! Het ziet er naar uit, dat de ons kerkgebouw in veel opzichten een heel kostbaar geschenk is, voor de gemeente en voor de buurt. We hopen er een goede rentmeester over te zijn.

– Blog Ds. Bas de Graaf, 13 juni 2008 (www.jeruzalem-kerk.nl).

Hoofdstuk 1

De transformatie van een plein

Stedelijke herontwikkeling in de Jan Maijenbuurt.

Even ten noorden van het Mercatorplein ligt het mooiste plein van de wijk De Baarsjes in Amsterdam-West. Het plein is het hart van de Jan Maijenbuurt, een woonwijk ingeklemd tussen de Jan Evertsen- en de Jan van Galenstraat, de Hoofdweg en de Admiralengracht. De buurt is een stedenbouwkundig unicum, onderdeel van de stadsuitbreiding *Plan West*, jaren geleden eens beschreven als “een openluchtmuseum van de Amsterdamse School”.

De chroniqueur van Amsterdam-West Ton Heijdra schreef in 2004: “*Plan West* en daarbinnen vooral de Jan Maijenbuurt zijn het voorbeeld bij uitstek van samenhang in vormgeving; stratenpatroon, architectuur en straatinrichting zijn perfect op elkaar afgestemd... Nergens anders in de Amsterdamse wijken uit de jaren '20 – '40 wordt met zulke bescheiden middelen zo'n goed resultaat geboekt.” (*Bos en Lommer en De Baarsjes: De geschiedenis van Amsterdam-West*, Ton Heijdra 2004, p. 57).

'Crimineel verkeer'

De Jan Majienbuurt ligt tussen twee afritten van de ringweg A10, afrit S105 en S106, en ingeklemd tussen twee belangrijke hoofdverkeersaders in Amsterdam-West: de Jan Evertsenstraat aan de zuidkant en de Jan van Galenstraat aan de noordkant. Ideale aanvliegeroutes voor 'crimineel verkeer' dat gebaat is bij snelle exits.

Het Jan Majienplein ligt in een gesloten woonblok waardoor stapvoets gereden kan worden, ideaal voor het afgeven of oppikken van spullen. Het blok beschikt over twee ingangen en twee uitgangen, tegengestelde rijrichtingen aan weerszijden van het plein zodat het van alle kanten benaderd kan worden, een optimale circulatie. Op het plein is weinig bewoning en nauwelijks (bonafide) bedrijvigheid. Kortom, een ideale verkeerssituatie voor criminele activiteiten.

De Kerk: de dominee

De Jeruzalemkerk is onderdeel van bebouwing uit de Gordel 1920–1940 (Gordel 20–40) en draagt in zijn ontwerp de typische kenmerken daarvan. Volgens Berlage was schilderachtigheid een kenmerk van Nederlandse steden, maar als deze schilderachtigheid niet werd gekoppeld aan monumentaliteit zou zij gemakkelijk ontaarden in een beperkte, knusse architectuur. Deze stelling werd één van de grondslagen van de stadsuitbreidingen in de Gordel 20–40 en gold ook voor de Jeruzalemkerk en zijn omgeving, de Jan Maijenbuurt. Schilderachtigheid vinden we er in de torentjes en erkers van de aanpalende James Cook- en Torrestraat. Het monumentale zien we terug in de Mercator-school die tegenover de kerk ligt, in het Jan Maijenplein en in de kerk zelf. In het ontwerp van de Jeruzalemkerk is duidelijk rekening gehouden met de architectuur van de achterliggende huizen, een principe dat typisch is voor de architectuur in de Gordel 20–40. De kerk en de bijbehorende panden met woningen aan de James Cookstraat en de Torrestraat zijn herkenbaar als individuele gebouwen, maar smeden met elkaar het betreffende bouwblok tot een eenheid. Ze laten zich kenmerken door kubusvormige bouwdelen die ten opzichte van elkaar verspringen. In de rechthoekige vormen en de verticale elementen is de invloed van de Amerikaanse architect Frank Lloyd Wright herkenbaar. Opvallend is dat de kerk en de belendende panden symmetrisch zijn, zoals ook de hele James Cookstraat spiegelsymmetrisch is aan de Torrestraat. De symmetrie van de buurt is dezelfde als die van de kerk, waarmee de kerk overduidelijk het architectonische centrum van de wijk is.

– Magazine, Jaargang 3, Nummer 1, mei 2004, Bureau Monumenten & Archeologie

---

Tegelijk met de komst van Cook trad aan de overkant in de Jeruzalemkerk een nieuwe predikant aan, Ds. Bas de Graaf. Hij wilde van zijn kerk een “huis voor de buurt” maken en gooide de kerkdeuren wijd open. In tegenstelling tot de katholieken voor wie het kerkgebouw altijd een ‘gewijd gebouw’ is, is een protestantse kerk alleen ‘heilig’ is tijdens de kerkdienst. De Jeruzalemkerk kon dus zonder Bijbelse bezwaren geprogrammeerd worden als concertzaal, theater of bioscoop.

Het gebouw bleek uitermate geschikt voor concerten, filmvertoningen en poëzieavonden. Het nieuwe gebruik van de kerk sloeg aan, het plein stroomde vol met weer nieuwe gebruikers: concertgangers, bioscoopbezoekers en theaterliefhebbers. Ook voor zijn eigen protestantse gemeente was de wijk niet langer een *no-go area*. Vanuit een hele andere invalshoek werkte de kerk mee aan het herschrijven van het verhaal van het plein.

Plein zonder naam

Anno 2005 was het een verwaarloosd plein, het lag er ‘betekenisloos’ bij en had zelfs geen officiële naam. Het plein was van niemand en had nauwelijks een functie voor de buurt. Overdag voetbalden er wat kinderen en ’s avonds was het van junks en hangjongeren die sinds het blowverbod op het Mercatorplein hun toevlucht zochten op andere pleinen.

Toen in de late jaren ’80 de Zeedijk werd schoongeveegd vertrokken vele dealers en hun klanten naar stadsdeel De Baarsjes, een “vergeten wijk” aldus Freek Salm, de eerste voorzitter van het voormalig stadsdeel. Vanuit enkele panden aan de Hudson- en de Magelhaenstraat, vlakbij gelegen, voorzag Klaas Bruinsma Nederland van heroïne. De Amsterdamse markt werd veelal bediend vanaf het Jan Maijenplein. “Voor heroïne moest je op het plein zijn”, zo vertelde een ex-junk mij.

Doel van de subsidieaanvraag

Leg uit wat u met de subsidie wilt bereiken. Oftewel: Hoe denkt u met de subsidie de activiteiten van uw onderneming te bevorderen?

Met de bedrijfsregeling *Urban2* ben ik van plan de winkelpui van een hoekpand op het Jan Maijenplein te vernieuwen. De *upgrade* van deze historische, maar verwaarloosde, winkelpui zal een belangrijke bijdrage leveren aan de uitstraling van het hier te vestigen buurtcafé, Café Cook, én het imago het Jan Maijenplein; “het mooiste plein van Amsterdam-West”.

Een duurzame omgeving en een prettige uitstraling bevorderen het welzijn van de gasten. [...] Buurtbewoners / gasten zullen graag terugkeren naar deze prettige plek in De Baarsjes (klantenwerving- en binding). *Urban2* levert aldus een belangrijke bijdrage aan het succes van deze startende horecaonderneming.

Overzicht van de activiteiten

Artikel 4.3: Activiteiten die leiden tot een betere naamsbekendheid en imago van de onderneming (bijv. ontwikkelen eigen website, verspreiden van reclamefolders, ander presentatiemateriaal).

Een aangename “buiten” omgeving (winkelpui / terras) bevordert de naamsbekendheid en het positieve imago van Café Cook en de omgeving.

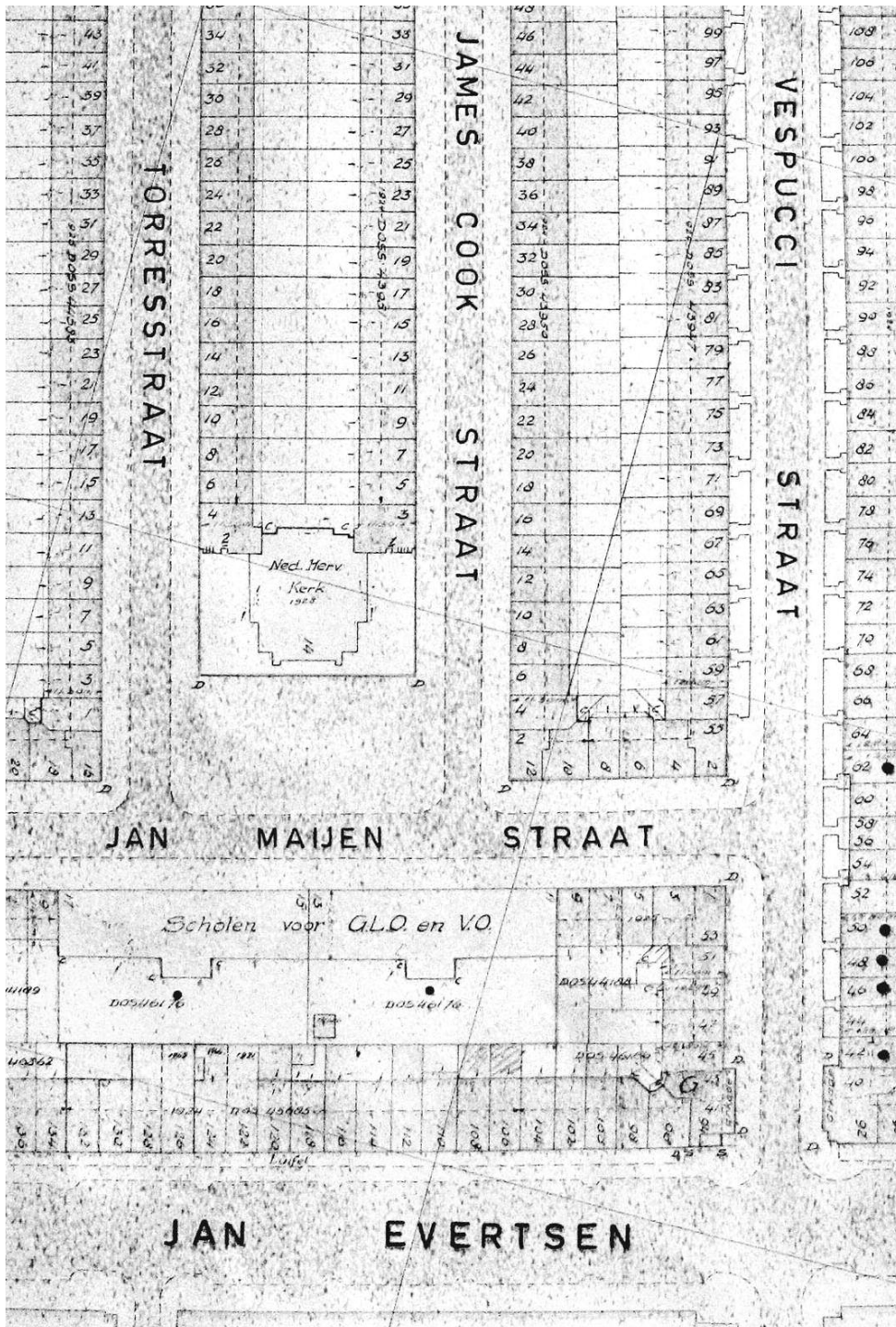
Toelichting activiteiten

Leg uit hoe u denkt dat deze activiteiten / producten bijdragen aan het bevorderen van de bedrijvigheid van uw onderneming. Met andere woorden: Leg uit hoe u met deze activiteiten / producten uw doelstellingen (die u beschreven heeft op pagina 1) wilt bereiken.

De *upgrade* van de buitengevel en de directe omgeving van Café Cook zal de bedrijvigheid ten goede komen want een prettige omgeving en een “uitnodigende” uitstraling is een voorwaarde voor een succesvolle horecaonderneming.

Naamsbekendheid en imago

Een aangename en duurzame locatie / omgeving is voor moderne horecaondernemingen het beste communicatiemiddel. Innovatieve publiekscommunicatie (PR) maakt gebruik van unieke locaties, zgn. “sprekende” locaties. De historische locatie en een aangename omgeving zijn de belangrijkste, directe communicatiemiddelen van Café Cook. Met name de horecabranche moet het hebben van zgn. mond-tot-mond reclame, deze is in de meeste gevallen effectiever dan websites of reclamefolders, vooral waar het een café betreft met een belangrijke buurtfunctie.

Na deze grondige *upgrade* opende Café Cook begin 2006 de deuren, er was nog steeds veel criminele activiteit rondom het plein. De arrestatie van Willem Holleeder veroorzaakte veel onrust in de hoofdstad, de omgeving van het Mercatorplein werd het toneel van meerdere liquidaties en afrekeningen. Zo ook enkele dagen na de feestelijke opening toen op de stoep voor Cook een schietpartij plaatsvond.

Twee arrestaties na schietpartijen

Big even schietpartij in Turks koffiehuis Siren op de hoek Baffinstraat / Balboastraat in De Baarsjes is woensdag rond 17:30 uur een gewonde gevallen. Direct daarna vluchtten drie of vier mannen het koffiehuis uit. In de James Cookstraat volgt weer een schietpartij. Hier vielen geen slachtoffers. De ruzie heeft vermoedelijk met drugs te maken. Het slachtoffer bij het koffiehuis is met schotwonden in zijn been naar het ziekenhuis gebracht. Daar is hij als verdachte gearresteerd. De politie kon op het Surinameplein later een tweede verdachte aanhouden. In het koffiehuis zijn een wapen en drugs aangetroffen.

– Het Parool, 20 april 2006

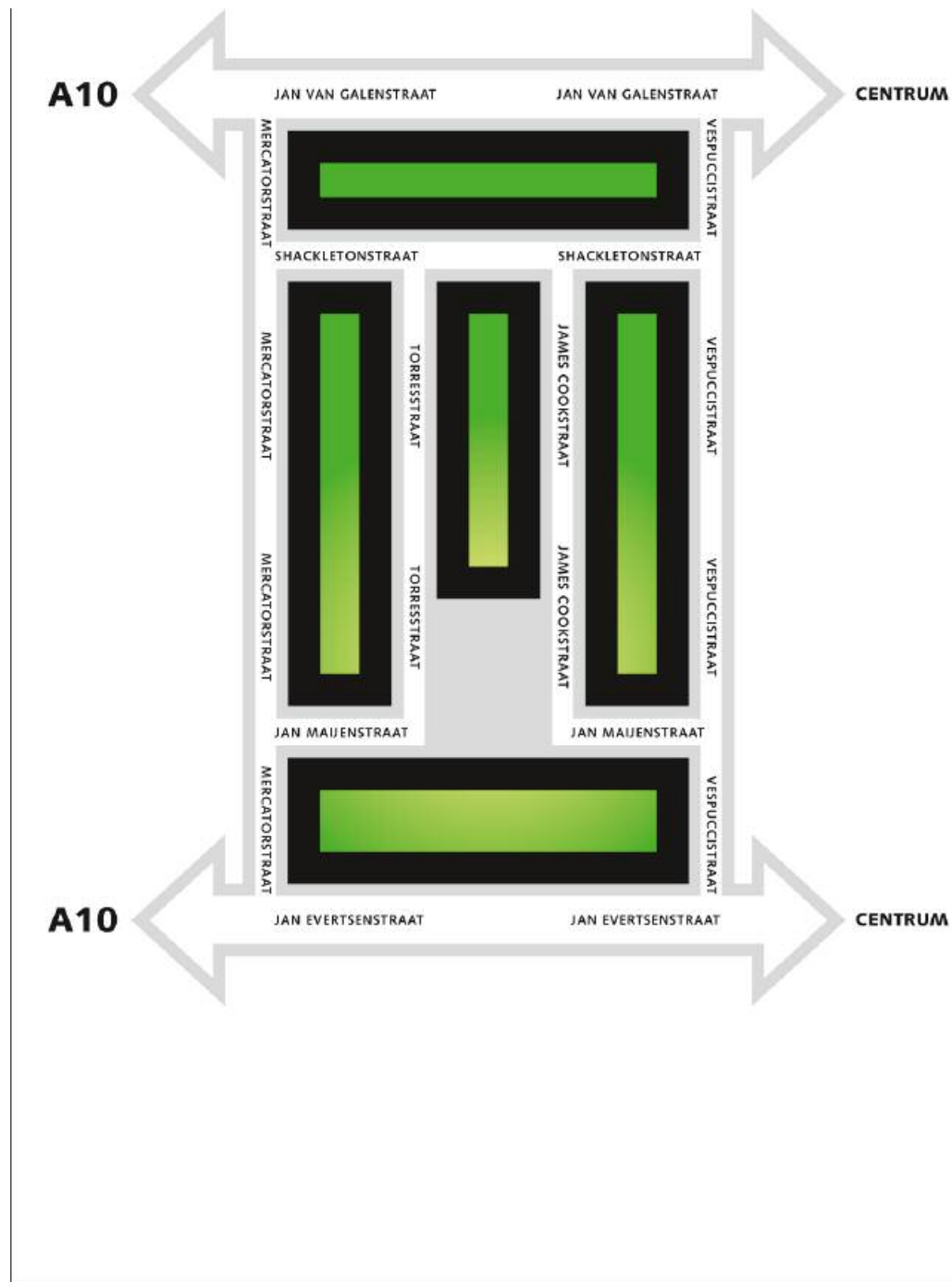
Echter door de permanente bewoning van de hoek, een mooi verlichte gevel en een drukbezocht terras verdween langzaam de anonimiteit van het plein. Buurtbewoners hadden spontaan bloembakken geplaatst op de nieuwe hoek, een kleine ingreep met groot effect. Men raakte betrokken bij het plein: *urban acupuncture*. Het was niet langer een vrijhaven voor duistere zaken, nieuwe gebruikers namen bezit van het Jan Majenplein.

Café Cook opende als eerste rookvrij café van Amsterdam de deuren en schonk geen sterke drank, alhoewel de vergunning dat wel toestond. Cook sloot om middernacht – uit veiligheidsoverwegingen – nog voor de andere cafés in de buurt. Deze maatregelen, alhoewel bedrijfstechnisch niet optimaal, zetten wel de juiste toon op het plein; “Cook is een nette zaak”. De stoep vegen was een van de kerntaken van iedere medewerker van Cook.

Het publiciteitsbudget van Cook was nul, een bescheiden budget voor het organiseren van evenementen op het plein was wel beschikbaar. De kunst- en cultuurevenementen trokken bezoekers naar het plein en naar Cook. De omgeving kreeg een nieuwe ‘betekenis’, dit trok nieuwe bezoekers en vergrootte de leefbaarheid in de buurt.

Enkele cultuurevenementen op het plein:

- *Craftymarkt*: jaarlijkse kerstmarkt
- *Midzomernachtconcert*: openlucht concert op het plein
- *Wonderkermis*: tijdens de *JuniKunstMaand*
- Buurtpiknik

Vóór: herenkapsalon Mert

Na: eetcafé / drinkrestaurant Cook

De Kroeg: “Gebouwen spreken”

In 2005 nam ik de oude kapperszaak over op oosthoek van het plein (James Cookstraat 2) om het te verbouwen tot een eetcafé / drinkrestaurant met een groot terras.

Hier, op de mooiste en zonnigste hoek van het plein, was een Turkse kapper gevestigd die met het idee speelde te verhuizen naar een pand dichterbij de Jan Evertsenstraat i.v.m. de zichtbaarheid voor het winkelend publiek. Op het pand rustte een oude horecabestemming. Maar in het kader van de operatie ‘Zuivere Koffie’ waarmee het stadsdeel de georganiseerde misdaad en de bijbehorende horeca te lijf ging zou deze bestemming worden ingetrokken omdat het pand niet als dusdanig in gebruik was. Enkele maanden voor het aflopen van deze bestemming vroeg ik een horecaverunning aan en werd ‘doorgelicht’ door middel van een Bibob-procedure. Het beleid was streng, een jaar daarvoor waren in de Chassébuurt, iets verderop, 25 horecazaken doorgelicht, 21 zaken werden gesloten. Ik was in orde, de horecaverunning werd afgegeven en de verbouwing kon beginnen.

Urban2 2006: Europees geld voor ‘probleemwijken’

Voor ondernemers in ‘achterstandswijken’ als De Baarsjes was Europees geld beschikbaar. Deze subsidieregeling was dusdanig opgezet dat investeringen voor communicatiedoelstellingen voor 60% van het totaal werden vergoed, i.t.t. investeringen in duurzame goederen waarvoor slechts 40% vergoeding werd gegeven.

Een bijdrage werd aangevraagd voor gevelrenovatie van het exterieur, aanleg van een terras, buitenverlichting en beplanting. Deze renovatie / *upgrade* clusterde ik onder het hoofdstuk “Communicatie” omdat ik van mening was dat voor een horecagelegenheid het exterieur een communicatiemiddel is. “Gebouwen spreken”, was de insteek: een aangename omgeving is effectiever als wervingsmethode dan een traditionele reclamecampagne. Aldus sneed het mes aan twee kanten: een aantrekkelijke locatie is een effectief middel om de moderne klant te trekken want die is op zoek naar een prettige ervaring. Bovendien had de mooie nieuwe hoek een positieve uitstraling op de buurt en leverde zo een belangrijke bijdrage aan de nieuwe betekenis van het plein.

Het plein: een café, een kerk, een school en een huis

Het Jan Maijenplein is een klassiek plein met een kerk, een school, een café en wat huizen.

- Oostzijde: James Cookstraat; woonhuizen en een kapper op de hoek.
- Westzijde: Torresstraat; woonhuizen met op de begane grond bergingen en fietsenstallingen.
- Noordzijde: Jeruzalemkerk; Protestantse Kerk Nederland.
- Zuidzijde : Voormalige Mercatorschool; studentenhuisvesting op de 1e en 2e etage en een ROC op de begane grond, tweemaal per week in gebruik voor inburgerings- en taalcursussen.

Maar de plint rond het plein was ‘onbewoond’, donker en verlaten. De begane grond van de voormalige Mercatorschool stond leeg, de Jeruzalemkerk was alleen op zondag bewoond en aan een westzijde had de woningcorporatie van de woningen op de begane grond fietsbergingen gemaakt zodat ook daar niemand woonde. De hoeken rondom het plein waren gebouwd voor een publieke functie – winkels, horeca – maar nu stond de plint veelal leeg, onverlicht en doodgeslagen.

Na jarenlange verwaarlozing ‘verdiende’ het plein een nieuwe betekenis, een nieuw verhaal. Drie elementen zouden dit nieuwe verhaal gaan vormgeven: een café-restaurant, een bedrijfsverzamelgebouw en de kerk. Deze partijen werkten samen om het plein een nieuwe betekenis te geven.